

Ny lagstiftning att iakttaga vid 1954 års taxering.

Såsom tidigare angivits ha flera förslag till ny eller ändrad skattelagstiftning att gälla vid 1954 års taxering framlagts i propositioner till vårriksdagen. Riksdagen har nu antagit de framlagda förslagen. Det bör observeras, att de bestämmelser och författningar, för vilka nedan redogöres, icke ha influtit i supplementet till den genom statens försorg utgivna samlingen av skatte- och taxeringsförfattningar.

Prästgårdarna ha undantagits från fastighetsskatt.

Genom beslut av riksdagen ha 5 § 1 mom., 13 § 2 mom. samt punkt 5 av anvisningarna till 5 § KL ändrats (prop. nr 11, bev.bet. nr 7). De vidtagna ändringarna skola iakttagas vid innevarande års taxering.

I 5 § KL stadgas, att från skatteplikt till fastighetsskatt undantages prästgård, som avses i ecklesiastik boställsordning. Ordet prästgård har strukits i 13 § 2 mom. andra stycket, vilket sålunda innebär att präst icke längre är skattskyldig för prästgård.

Med prästgård avses enligt ecklesiastik boställsordning den 30 augusti 1932 bo-

ställe, som är anvisat till bostad åt prästerlig tjänsteinnehavare i territoriellt pastorat. Nämnade boställsordning innehåller bestämmelser om anordning och förvaltning av prästgård m. m. Sålunda stadgas bl. a. att prästgård skall förvaltas av pastorat. I vissa fall, särskilt i de större städerna, förekommer att präst tillhandahållas tjänstebostad i fastighet, som icke är prästgård. Å sådan fastighet äro kommunalskattelagens bestämmelser rörande prästgård *icke* tillämpliga.

Friheten från skatteplikt till fastighetsskatt medför att kommunal inkomstskatt icke skall utgå för inkomst av prästgård genom dess begagnande för avsett ändamål (54 § d) KL).

Vidare följer att inkomsten av prästgård icke längre skall vara föremål för statlig inkomstbeskattning (7 § g) Si).

Enligt 1951 års prästlönerreglemente har präst att till pastorat erlagga hyra för tjänstebostaden — prästgården. Vad angår präst, å vilken det nya lönerreglementet icke är tillämpligt, skall värdet å förmånen att nyttja prästgård behandlas såsom skattepliktig intäkt av tjänst för vederbörande präst.

Bostäder för biskopar, klockare och organister beröras icke av lagändringen.

Prisregleringsföreningarna på jordbrukets och fiskets områden.

I följd av den prisreglerande verksamhet, som i överensstämmelse med av statsmakterna uppdraga riktlinjer bedrivs på jordbrukets och fiskets områden, ha under senare år uppkommit vissa skattespörsmål. Enligt hittills tillämpad praxis torde de prisreglerande företagen i regel icke ha kunnat påräkna skattefrihet för eventuella överskott å den prisreglerande verksamheten. Sålunda har föreningen Västkustfisk beskattats för ett belopp, som föreningen redovisat såsom behållning vid beskattningsårets utgång av de medel, vilka statens livsmedelskommission utbetalat till föreningen i form av pristillägg å överskottsfisk (RÅ 1952 not. 734). Endast om de insamlade medlens karaktär av statsmedel klart framgår av vidtagna dispositioner torde skattefrihet kunna ifrågakomma. I detta hänseende må erinras om att Svenska spannmålsaktiebolaget förklarats icke vara skattskyldigt för redovisad nettobehållning å bolagets verksamhet, vilken nettobehållning inlevererats till statsverket (RÅ 1943 not. 889).

Jordbruksnämnden har understrukt, att reducering av dessa medel genom beskattning i högsta grad skulle motverka syftet med föreningarnas verksamhet och sannolikt framtinga antingen ett nedläggande av verksamheten eller dess överförande i rent statlig regi.

Riksdagen har nu antagit förslag till förordning om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser m. m. (prop. nr 8, bev.bet. nr 6). Enligt denna författning medgives avdrag vid beräkning av rörelseinkomst för belopp, som enligt avtal mellan jordbruksnämnden och de s. k. prisreglerande föreningarna

tillförts någon av de i överensstämmelse med avtalen bildade stiftelserna, benämnda konjunkturutmättningsfonder, vilka icke äro skattskyldiga enligt KL, Si och Sf för sålunda mottagna medel eller avkastningen därav. Återgå medel till föreningarna skola dessa upptagas såsom rörelseintäkt.

Följande prisregleringsföreningar finnas: Sveriges export- och importförening för ägg, förening u. p. a.; Svensk kött-handel, förening u. p. a.; Sveriges stärkelseproducenters förening u. p. a.; Sveriges Oljeväxtodlares Centralförening u. p. a.; Sveriges oljeväxtintressenter, förening u. p. a.; Västkustfisk, förening u. p. a. samt Sydkustfisk, förening u. p. a.

Ändring av 1947 års KF om investeringsfonder.

Enligt § 11 sagda förordning skola icke ianspråktagna medel återföras till beskattning efter 10 år, dock med rätt för Kungl. Maj:t att utsträcka sagda tid till 15 år. Nu angivna bestämmelse gälla jämväl fondavsättningar enligt 1938 och 1942 års förordningar i ämnet. För att år 1938 avsatta medel icke skola bliva föremål för tvångsbeskattning vid innevarande års taxering har riksdagen ändrat 11 § 1947 års förordning på så sätt, att Kungl. Maj:t äger rätt att utsträcka tiden för fondernas beskattning med ytterligare tre år (prop. nr 7, bev.bet. nr 4). Kungl. Maj:t har begagnat denna rätt SFS nr 42/1954.

Investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg.

Riksdagen har i oförändrat skick antagit förslag till förordning med provisoriska bestämmelser om särskild investeringsfond för ersättande av avyttrat fartyg (prop. nr 9, bev.bet. nr 9). Rörande

Skatte- strafflagen

Felaktigt antal resdagar.

Åklagaren yrkade ansvar å handesresanden E. O. Å. Borglund jämlikt 1 § skattestrafflagen, därvid åklagaren till stöd för sin talan anförde: I sin år 1951 avgivna självdeklaration upptog Borglund sin nettoinkomst av tjänst såsom handelsresande till 9.033 kronor. Vid beräkning härav har Borglund i bilaga till deklARATIONEN verkställt avdrag för fördyrade levnadskostnader under 300 resdagar med 26

kronor om dagen eller tillhoppa 7.800 kronor. Emellertid uppgick antalet resdagar under beskattningsåret, varunder Borglund haft avdragsgilla merkostnader, till högst 215. På grund härav skulle efter en beräkningsgrund av 26 kronor per resdag det avdrag i förevarande hänseende, var till Borglund varit berättigad, ha uppgått till högst 5.590 kronor. Borglund angav sålunda sin inkomst till ett 2.216 kronor för lågt belopp. Den berörda felaktiga uppgiften har lämnats uppsåtligen och varit ägnad att leda till för låg skatt.

Borglund har förnekat att han begått åtalade gärningen.

Till närmare utveckling av sin talan anförde åklagaren:

den närmare innebörden av denna lagstiftning hänvisas till föregående nr av tidskriften, s. 64—65.

*

Allmän fastighetstaxering skall nästa gång äga rum år 1957 och därefter vart femte år (prop. nr 10, bev.bet nr 3).

I anvisningarna till 21 § KL ha intagits regler för *övergång från bokföringsmässig till kontantmässig redovisning av jordbruksinkomst*. Tillägget träder i kraft vid 1955 års taxering (prop. nr 12, bev.bet. nr 8).

Jämväl för beskattningsåret 1954 skall *begränsning av den fria avskrivningsrätten m. m.* gälla (prop. nr 17, bev.bet. nr 11).

Vissa frågor sammanhängande med den allmänna sjukförsäkringen och yrkesskadeförsäkringen.

I prop. nr 64 föreslås att ersättning, som på grund av lagen om allmän sjukförsäk-

ring eller lagen om yrkesskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, annorledes än i form av livränta, skall utgöra icke skattepliktig inkomst för denne. Uppbär anställd under sjukdom lön av arbetsgivaren, och har denne jämlikt 28 § lagen om allmän sjukförsäkring rätt att lyfta arbetstagaren tillkommande ersättningsbelopp från sjukkassa, förordas att så stor del av lönen, som motsvarar vad arbetsgivaren sålunda äger uppbära, skall vara skattefri hos den anställde. Avgift för den allmänna sjukförsäkringen föreslås vara avdragsgill endast i den mån den rymmes inom ramen för det till 200 kronor respektive 400 kronor maximerade avdraget för försäkringsavgifter m. m.

I ett flertal motioner har framförts yrkande om ytterligare avdragsrätt för försäkringsavgifterna.

D. H.